

Dik van der Aart *"werken van huis uit meegekregen"*

In buurtschap De Engel in de gemeente Lisse, waar Dik is geboren en opgegroeid, verdienden de ouders van Dik hun geld met het uitventen van groenten vanaf een handkar waarmee ze langs de deur gingen.

Ze deden goede zaken en konden al gauw de overstap maken naar paard en wagen om de klanten in de polder te bezoeken. Daarna werd een driewielig truck aangeschaft, een gemotoriseerd vervoermiddel, hetgeen een hele vooruitgang was. Toen kwam de overstap naar een Ford vrachtwagen met een luifel waaronder de groenten uit de zon lagen opgestapeld en lang vers bleven. In de zeventiger jaren breidde het bedrijfje verder uit en kwamen er naast groenten ook zuivelproducten in de verkoop. Op een gegeven moment reden er drie SRV wagens waarmee Dik en zijn

broers onder de bezielende leiding van moeder en vader van der Aart de bewoners langs de uitgestrekte bollenvelden konden bevoorraden. Vader had eigenlijk een groot rijbewijs nodig om de auto van 12 meter lang te mogen besturen maar heeft nooit dat rijvaardigheidsbewijs gehaald. De politie controleerde regelmatig maar heeft de hardwerkende vader van der Aart nooit beboet. Dat kon toen nog in een dorp waar Bromsnor iedereen kende.

In 1974 verhuisde het gezin naar Uithoorn waar moeder van der Aart filiaalhoudster werd van supermarkt De Kroon. Echter na vijf succesvolle jaren gingen de klanten steeds vaker naar de nieuw gebouwde winkelcentra en kwam de droom van moeder om een eigen winkel te bezitten, ten einde. Maar ondernemen zat moeder in het bloed en dus besloot ze om handel te gaan drijven in planten die vervolgens geleverd werden aan volkstuinen. Dat heeft

jarenlang stand gehouden en momenteel zien we achterin de zaak van Dik nog steeds de 'overblijfselen' van deze ontwikkeling. "Aardbeienplantjes vanuit de diepvries, zet ze in een bak op het balkon en na zes weken pluk je verse vruchtjes" legt Dik vol trots uit. Nog steeds onderhoudt hij een volkstuintje waar hij in de zomermaand juli bramenstruiken plant die in datzelfde jaar nog vrucht geven.

Maar hoe is Van der Aart Diervoeders ontstaan?

Hoeveel mensen werken er in dat grote pand op de Noorddammerweg waar doorgaans twee voertuigen met reclame geparkeerd staan, voor de roldeur die constant open staat omdat er altijd wel iets in dan wel uit het magazijn moet worden gesjouwd?

Wie zijn die klanten die af en aan rijden? De een in een oude afgetrapte Fiat uit de buurt en de ander verschijnt in een dure Porsche vanuit Blaricum. Het is een komen en gaan daar op het industrieterreintje. Als we op social media kijken zien we vijfhonderd volgers op de Facebookpagina van Van der Aart en lezen we dankbare recensies van klanten die de service van het bedrijf prijzen. Ook de website van Van der Aart, inclusief online webshop en afgeschermd privacydeel voor de accounts, is veelzeggend. Naast het brede assortiment vogelzaden, eivoer, vitaminen, mineralen, bodembedekkers en bestrijdingsmiddelen zien we ook het volgende vermeld staan: "*u kunt bij ons ook terecht voor fonteinen, nestkastjes en nestmateriaal. Naast alle bekende merken, leveren wij ook diverse speciaal samengestelde zaadmengsels. Kortom, een compleet assortiment tegen scherpe prijzen!*"

Maar wie wordt er bedoeld met 'wij'?

Daar kunnen we kort over zijn! Dat zijn Dik de eigenaar, Dik de caissière, Dik de heftruckchauffeur, Dik de magazijnier, Dik de inkoper, Dik de verkoper maar bovenal Dik de man die graag jouw verhaal aanhoort onder het genot van een bakkie.

Dik hield al op vrij jonge leeftijd vogels waarvoor hij voer haalde bij SW Diervoeders. Bij dat bedrijf kreeg hij ook zijn eerste baantje en leerde hij verschillende soorten zaden te mengen. Het intrigeerde Dik in hoge mate en hij begon stiekem in de wc de samenstellingen op een papertje te schrijven, je weet maar nooit waar het je ooit voor nodig kon hebben. Dat bleek een vooruitziende blik want opeens was het bedrijf gesloten en moest Dik elders zijn voer halen maar ook moest hij een ander baantje zien te vinden. Hij besloot voor zichzelf te beginnen en met de recepten die hij op zak had, was de basis voor een eigen bedrijf snel gezet. Hij begon zijn zaadhandel in een donkere koude garage waar hij op een oude weegschaal de mengelingen zat af te wegen. Geen elektriciteit in de box en dus ook geen licht. Door zijn auto half de garage in te rijden kon hij bij het licht van de koplampen toch de juiste gewichten aflezen.

Na vijf jaar volgde uitbreiding en huurde Dik een loods naast de baconfabriek in Uithoorn. Totdat dat complex moest worden afgebroken voor een geplande nieuwbouwwijk, die overigens nooit gerealiseerd werd. Na weer een periode van vijf jaar verhuisde hij naar het eind van de Noorddammerweg waar hij na verloop van tijd ook weer weg moest vanwege de rondweg N201. Toen naar Kudelstaart maar daar was het echt te klein voor zijn steeds uitgebreidere assortiment aan zaden, eivoer, kweekmaterialen en bodembedekkers. Terug naar Uithoorn zit hij tot op heden aan het begin van de Noorddammerweg waar particulieren, winkels en bedrijven hem weten te vinden.

Een groot magazijn met aparte kantoorruimte en sanitaire

voorziening van waaruit grote en kleine partijen palletgewijs, voorzien van de nodige documenten, getransporteerd worden naar Schiphol. Via de

online webshop krijgt Dik onder meer bestellingen vanuit Portugal, Cyprus, Suriname en Engeland te verwerken en komt het ook voor dat hij bezoek krijgt van klanten in de meest exotische gewaden en tulbanden op het hoofd die hem via

internet op het spoor zijn gekomen. Zonder naar prijzen te vragen kopen zij grote partijen zaden op en betalen zonder blikken of blozen, de gehele rekening vooruit. Ze vertrouwen erop dat Dik uitlevert wat zij betalen.

Om zijn assortiment up-to-date te houden en steeds weer nieuwe producten aan te kunnen bieden, struint Dik het wereldwijde web af, op zoek naar niches, nieuwigheden die zijn concurrenten (nog) niet in het assortiment hebben. Dat hem dat lukt blijkt uit de twaalf nieuwe producten die hij de komende maanden in de handel brengt, van kweekmateriaal tot vervoerstassen met ritssluiting tot drinkfontein met geavanceerd rekje waardoor de flesjes niet gaan hangen. Op moment van dit schrijven is er een

zeecontainer vanuit Sri Lanka onderweg volgeladen met 350.000 nestjes die Dik samen met een beroepsgenoot heeft opgekocht. Voordat het schip de Rotterdamse haven binnenvaart, is 90% van het nestmateriaal al verkocht. Want zoveel materiaal opslaan in het Uithoornse pand, is immers niet mogelijk.

Een vorm van samenwerken wat Dik geen windeieren legt. Als eenmanszaak is hij veel op zichzelf aangewezen maar hij schroomt niet om zijn kennis en kunde te delen met anderen. Samen nieuwe producten op de markt brengen: waterflesjes met schroefdraad en een klipje is de nieuwe hype maar ook het opsporen van partijen parkieten en tropenzaden die door misoogsten heel schaars geworden zijn. Milletzaad is daar een voorbeeld van. Dit type zaad is momenteel alleen verkrijgbaar voor menselijke consumptie met als gevolg dat de zaden drie maal zo duur zijn. Producerend land van dit zaad is Oekraïne, waar afgelopen jaar geen misoogsten werden genoteerd. Echter dit land houdt het liefst het begeerde milletzaad binnen haar eigen grenzen om er vervolgens drank van te stoken.

Maar ook distelzaad is duur en nauwelijks te koop. Dit zaad zorgt bij een vogel voor een betere kleurstimulans en dus onmisbaar voor vogelkwekers. Met de vroegere plantenkennis en een dosis lef en inventiviteit lukt het Dik om een partij chrysantenzaad op de kop te tikken. Deze zaden geven immers een bont en feestelijk tintje in tuin en vaas dus zullen jonge vogels er ook zo het nodige voordeel aan beleven.

Naast zijn ongeunstelde handelsgeest en uitgebreide warenkennis is Dik ook een verenigingsman die in zijn vrije tijd op de vogelbeurs in Zaandam en Rijsenhout is te vinden met een uitgebreid assortiment aan vogelvoer en vogelbenodigdheden. Aan onze vogelvereniging is Dik al vele jaren verbonden. Eind jaren tachtig werd door hem, samen met Bas Willemstijn, de eerste vogelbeurs opgezet. Het bestuur van De Rijsenvogel hoopt hem nog lang te mogen ontmoeten.

Bron: Maandblad Vogelvereniging De Rijsenvogel